

[Forsvarsministeren.]

ikke faaet nogen særlig gunstig Modtagelse her i det høje Folketing; Ordførerne er med en enkelt Undtagelse gaaet imod det. Det ærede Medlem begyndte med at udtale i sit første Foredrag, at han her plantede et Flag. Jeg maa nu spørge det ærede Medlem — ikke mindst efter at hans egen Partifælle paa et vigtigt Punkt har taget Afstand fra Forslaget, saaledes som det er affattet —: kunde det ærede Medlem ikke tænke sig selv at stryge det Flag? Nogen Sandsynlighed for at faa et saadant Forslag gennemført er der aldeles ikke.

Det ærede Medlem Hr. Holstein taler om Kompensation, men det, at de, der ikke kommer ind for at aftjene deres Værnepligt, skal betale nogle Tikronesedler, er dog ingen Kompensation; det vil det ærede Medlem sikkert indrømme, naar han nærmere overvejer dette Spørgsmaal. Naar vi endelig skal se stort paa Sagen, er det jo ikke de 4—6 Maanedere, de værnepligtige er inde, det drejer sig om, men det er til syvende og sidst det, at de kan komme til at ofre Livet for Fædrelandet, og derfor mener jeg, at et Par Tikronesedler slet ikke kan være Kompensation. Nej, det er slet og ret en Skat, det her drejer sig om, saadan ser jeg i hvert Fald paa det. Og saa kan man naturligvis tage rent praktisk paa Sagen, saaledes som det ærede Medlem gør, og mene, at en saadan Skattelov bør vi have gennemført — jeg for mit Vedkommende mener det modsatte.

Det er rigtigt, at Venstre for en hel Del Aar tilbage har været inde paa disse Tanker, og de kan i og for sig ogsaa være ret tiltalende og maaske ogsaa tillokkende, naar man drøfter dem i Teorien, idet man blot siger, at de, der slipper fri, maa paa en eller anden Maade give Ækivalent derfor; men naar man skal til at omsætte dette i et Lovforslag, er det, Vanskelighederne kommer, og det er bl. a. derfor, Venstre ikke ønsker at være med til dette Lovforslag. Det er meget anerkendelsesværdigt, at det ærede Medlem her staar og taler om Venstres Historie, men jeg synes, han med større Udbytte kunde granske andre Ting i Venstres Historie end netop dette specielle Punkt.

At Venstre er gaaet bort fra Tanken om Indførelsen af en Værneskat, har vel ogsaa sin Aarsag i, at man i alle andre Lande undtagen Svejts er gaaet bort fra Værneskatten. Det viste sig blandt andet, at Czekoslovakiet efter Verdenskrigen bevarede Værneskatten — nu er det naturligvis altid vanskeligt at drage Sammenligninger mellem de forskellige Lande, som f. Eks. i dette Tilfælde mellem

Danmark og Czekoslovakiet —, men man er dér nu gaaet bort fra den, fordi det viste sig, at Administrationsomkostningerne steg til urimelige Beløb i Sammenligning med, hvad Skatten afkastede til Staten. Ogsaa dette, at man har set, hvorledes det er gaaet i andre Lande, har bidraget til, at vi ikke vil ind paa at gennemføre en saadan Beskatning herhjemme. Skattelove for sig og Værnepligt for sig.

Det ærede Medlem udtalte, at det var et stift Stykke af Venstre at lænse Statskassen gennem Tobakslovgivningen. Nu skal jeg ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, da Formanden, hvad jeg finder er rigtigt, ikke ønsker, at dette Spørgsmaal skal diskuteres nu; men jeg vil blot, hvad der vel egentlig er overflødigt overfor denne Forsamling, minde om hele dette Spørgsmaals Udvikling. Det, der for os var Formaalet, var at faa et større Provenu, og det fik vi ogsaa.

Det ærede Medlem siger dernæst, og det var det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ogsaa inde paa, at vi mangler Penge til vort Forsvarsvæsen. Det kan jeg ikke indrømme. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om et Sammenbrud af vort Forsvarsvæsen. Det kan man ikke tale om i Forbindelse med det Lovforslag, vi fra Venstres Side har fremsat, og som vi antageligt om kort Tid vil komme til at behandle her. Der er aldeles ikke Tale om noget Sammenbrud, men her er Tale om en tidssvarende Ordning, en Ordning, som jeg er overbevist om, at vi kan være tjent med at gennemføre.

Endvidere skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg har ikke sagt, at Folkeforsikringsforslaget var et Skatteforslag. Jeg talte om Ungdommens Byrder, hvad Ungdommen og den yngre Slægt skulde betale til, og nævnte da i denne Forbindelse, at vi for kort Tid siden, ja saa sent som i Gaar, havde behandlet Spørgsmaalet om Folkeforsikring, og ved den Lejlighed fremkom der Udtalelser om, at selv om man havde Sympati, ja betydelig Sympati for en saadan Folkeforsikring, maatte man tage i Betragtning, om den yngre Slægt var i Stand til at bære de Byrder i den Aarrække, i hvilken der skal betales for Forsikringen.

Man maa se saaledes paa Spørgsmaalet: hvad har Ungdommen og den yngre Slægt i det hele taget at betale, og kan den magte det? Og her er det, jeg synes, at naar man nærer Betæneligheder ved at kræve Kontingent til en Folkeforsikring,